

med mange gode Formaninger til mig og til det ærede Medlem Hr. Sven. Jeg takker for mit Vedkommende for disse Formaninger, men naar det ærede Medlem stærkt kritiserede, at der var optraadt 3 Ordførere fra Venstres Side, saa kommer han til at tilgive os det. Vi maa fastholde vor gamle Ret til fra denne Talerstol at fremsætte de Bemærkninger og Ønsker, som vi finder Anledning til, selv om der er gjort nok saa mange Forsøg paa at slippe igennem uden videre Omtale af disse Forhold. Det ærede Medlem maa finde sig i, at vi fremsætter de Ønsker og Synspunkter, vi finder passende.

Vi fik jo nu en interessant Oplysning om Aarsagen til Sammenbrudet eller Vanskelighederne i Arbejdernes Landsbank. Det ærede Medlem gav den milde Vinter Skylden, der er ikke Spor andet. Der er dog et Par Kendsgerninger, som man ikke kommer udenom. Der er for det første den Kendsgerning, at Arbejdernes Landsbank var engageret med Arbejdernes Brændselsforsyning med omtrent 200 pCt. af dens egen Aktiekapital. Naar man stiller Krav til Bankerne om, at de kun maa finansiere et enkelt Foretagende med 30 pCt., og Landsbanken, som sagt, har været oppe paa indtil 200 pCt., er der i alt Fald der stærk Modsætning mellem Teori og Praksis. Det har jeg ogsaa ment det rigtigt at fremhæve her. Jeg har allerede nævnt, at man har holdt Bankens Forhold fuldstændig lukkede for Offentligheden, det er ogsaa i Strid med de Principper, man hævder fra den Side.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens sidste Udtalelser skal jeg bemærke, at han der tillagde mig Udtalelser, som jeg ikke har fremsat. Det vil han kunne se i Morgen i Rigsdagstidende.

Om Andelsbankens Forhold er der jo for nylig ført Diskussion, saa jeg har ikke fundet Anledning til her at komme nærmere ind derpaa. Det, jeg har fremhævet, er de store Vanskeligheder, der er for Bankinspektionen til at faa virkelig Klarhed over, hvorledes en Banks Stilling er, og det mener jeg, vi skulde tage Lære af, naar vi nu skal lovgive paa Bankomraadet. Vi skal være forsigtige, at vi ikke tillægger en enkelt Mand, Bankinspektøren, større Magt og Indflydelse, end der med Rette kan tilkomme ham, og heller ikke større Magt og Indflydelse, end at han virkelig kan udøve sin Virksomhed paa en saadan Maade, at han ikke skaber en uberettiget Tryghedsfølelse ude omkring. Jeg tror, som jeg tidligere har nævnt, at man skal søge at fremme Ansvarsfølelsen

ude i de private Bankers Ledelser. Derigennem tror jeg, man til syvende og sidst faar den største Sikkerhed for god Ledelse i Bankerne.

Sven: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen svævede i den Vildfarelse, at jeg skulde have angrebet Arbejdernes Landsbank. Det er ganske urigtigt. Jeg udtalte udtrykkelig, at jeg ikke mente, at der i Realiteten var noget at bebrejde hverken Arbejdernes Landsbank eller Brændselsforsyningen — mere kan man dog ikke sige. Men jeg skal gerne kvittere for den smukke Omtale, det ærede Medlem gav den lille Bank, jeg har en vis Forbindelse med, ved at sige, at ogsaa mit Skøn er, at Arbejdernes Landsbank, hvad Likviditeten angaar, har holdt en meget smuk Standard, ellers var det sikkert ogsaa gaaet galt. Nu er det gaaet godt, og det skal Landsbanken have en vis Ros for. Jeg ønsker altsaa ikke — lad mig sige det igen, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse — at angribe Arbejdernes Landsbank. Det, jeg har tilsigtet med mine Bemærkninger, er noget helt andet, som jeg senere skal komme tilbage til. Men jeg skal føje den Bemærkning til overfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at naar han ikke kunde forstaa, at visse Folk i Andelsbanken ikke var blevet straffet, saa synes jeg, det var mere naturligt for det ærede Medlem at spørge sin egen Justitsminister om, hvorfor de paagældende ikke er blevet straffet, end at kaste Spørgsmaalet ud til Diskussion her i Tinget — det er meget nemmere.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Minister. Han begyndte med at sige, at denne Forhandling gav ham Indtryk af, at man fra Venstres og konservativ Side vil berede Regeringen Vanskeligheder. Ak nej, det er virkelig aldeles ikke Hensigten. Den ærede Regering besørger selv alt fornødent i saa Henseende.

Saa sagde den højtærede Minister, at de Oplysninger, vi havde, kom fra Kommunerne, og der skulde ligge noget særlig graverende i, at vi havde Oplysningerne fra Kommunerne. For det første er Spørgsmaalet jo, om Oplysningerne er rigtige, eller de ikke er rigtige. Men dertil kommer, hvad den højtærede Minister ikke burde være ubekendt med, at det slet ikke er fra Kommunerne, vi har Oplysningerne. Hvem har vi dem fra? Vi har dem fra Hr. Kiefer. Det er nemlig saa, at ikke alle socialdemokratiske Tillidsmænd har Aversion mod at udtale sig til Kapita-